

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 92.

Ottende Session.

29de Møde.

Fredagen den 16de Januar.

(Fortf.)

Monrad (fortsat): Hvis vi nu, efter at have givet denne Tegning vort Bifald, ville sige: „lad os overveie den Ting bedre, lad os undersøge den paany,“ saa maa jeg tilstaae, at jeg virkelig ikke veed, hvad man da vil kalde en alvorlig Overveielse, naar man, efter at have overveiet og havt en Ting under Forhandling i 3 Aar, endnu yderligere vil overveie den, inden man tager nogen Beslutning. Hvis man kunde sige: „ifald vi gaae ind paa, at der bliver bygget et nyt Bibliothek, faae vi ikke et nyt astronomisk Observatorium, som vi trænge til, eller at dette Arbeide traadte i veien for, at vi kunde faae et kemisk Laboratorium, ja, saa kunde det være i sin Orden, at vi brugte den controllerende Indflydelse, som vi udøve igjennem Bevillinger, paa denne Maade; men Spørgsmaalet, som foreligger, er ganske simpelt; thi der er intet andet Arbeide i videnskabeligt Diemed ved Universitetet, som bliver udført derved. Spørgsmaalet er altsaa, som jeg før sagde, om Universitetets og Communitetets Kapitalformue yderligere skal forsøges, eller om vi skulle give vort Minde til, at en i alle Henseender hensigtsmæssig og beqvem Bibliotheksbygning bliver opført. Saaledes, som Spørgsmaalet for Diebliffet staaer, forekommer det mig, at vi ikke kunne gjøre Andet end besvare det med „Ja“.

Rirke- og Underviisningsministeren: Jeg kan vistnok med Sikkerhed antage,

at Thinget maa ønske en snarlig Slutning paa disse Forhandlinger, og jeg skal derfor bestrebe mig for at fremsætte, hvad jeg endnu kunde have at yttre, i den størst mulige Korthed. Det har ikke været vanskeligt for mig at vide, hvorpaa jeg fornemmelig skulde rette de Bemærkninger, der fra Ministeriets Side maatte være at gjøre angaaende denne Sag. Ved at modtage Udvalgets Betænkning var det jo klart, at det Punkt, hvorpaa Ministeriets Dmærksomhed maatte rettes, var den af Mindretallet antydede Mangel, at der nemlig ikke var bleven oplyst Noget om, hvor store Bekostninger der vilde medgaae til Flytningen af Bibliotheket og til Udarbeidelsen af Kataloger. Dette Punkt er imidlertid allerede bleven berørt og imødegaaet under Forhandlingerne og det synes mig, at det for Enhver maa fremstille sig paa den samme Maade, som for Ministeriet, nemlig at dersom det var det egentlige Hovedpunkt, hvorpaa man støttede sin Modstand mod Forslaget, saa vilde der ikke være nogen Sandsynlighed for, at der fra Thingets Side skulde blive nægtet det Beløb, hvorom Spørgsmaal dreier sig; thi det er indlysende: at denne Bekostning, i Forhold til det øvrige Beløb, er en overordentlig stor Ubetydelighed, at den ikke med nogen Sikkerhed kan angives nu, at det heller ikke hæfter med, at en saadan Angivelse finder Sted, og at man, i ethvert Fald, heller ikke med Hensyn til disse Udgifter er saaledes begrændset, at der skulde være den allermindste Banffelighed ved at skaffe de nogle Tusinde Rd. tilveie, som kunde være nødvendige. Naar jeg imidlertid skal udtale det Indtryk, som Forhandlingerne have gjort paa mig, saa synes det mig, at Mindretallets Indvendinger ere, saa at sige aldeles